HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

8 octombrie 2020 *

„Trimitere preliminară – Codul vamal al Uniunii – Articolul 124 alineatul (1) litera (k) – Stingerea unei datorii vamale în cazul neutilizării mărfurilor – Noțiunea de «marfă utilizată» – Regimul de perfecționare activă – Datorie vamală survenită prin nerespectarea unor norme prevăzute în cadrul regimului de perfecționare activă – Neprezentarea decontului de încheiere în termenul prevăzut”

În cauza C-476/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Kammarrätten i Göteborg (Curtea de Apel Administrativă din Göteborg, Suedia), prin decizia din 19 iunie 2019, primită de Curte la 19 iunie 2019, în procedura

Allmänna ombudet hos Tullverket

împotriva

Combinova AB,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen, doamna C. Toader și domnii M. Safjan și N. Jääskinen (raportor), judecători,

avocat general: domnul E. Tanchev,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Allmänna ombudet hos Tullverket, de M. Jeppsson, în calitate de agent;

– pentru guvernul ceh, de M. Smolek, O. Serdula și J. Vláčil, în calitate de agenți;

– pentru guvernul eston, de N. Grünberg, în calitate de agent;

– pentru Comisia Europeană, de K. Simonsson și F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: suedeza.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, rectificare în JO 2016, L 267, p. 2, denumit în continuare „Codul vamal”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Allmänna ombudet hos Tullverket (reprezentantul în căile de atac al Administrației vamale, Suedia) (denumit în continuare „reprezentantul în căile de atac”), pe de o parte, și Combinova AB, pe de altă parte, în legătură cu o datorie vamală survenită în cadrul importului de mărfuri sub regimul de perfecționare activă.

Cadrul juridic

3 Considerentul (38) al Codului vamal enunță:

„Este oportun să se țină seama de buna-credință a persoanei în cauză, în cazurile în care o datorie vamală a luat naștere în urma nerespectării legislației vamale, și să se minimizeze impactul neglijenței din partea debitorului.”

4 Articolul 5 din acest cod prevede:

„În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[…]

16. «regim vamal» înseamnă unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu codul:

    […]
    (b) regimuri speciale;

[…]

37. «operațiuni de perfecționare» înseamnă oricare dintre operațiunile următoare:
    (a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri;
    (b) transformarea mărfurilor;

    […]
    (d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestora la punct;

[…]”

5 Potrivit articolului 79 alineatele (1) și (2) din codul menționat:

„(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.

(2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:

(a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.”

6 Articolul 124 din Codul vamal prevede:

„(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:

[…]

(k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6), datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 și se furnizează autorităților vamale dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.

[…]

(6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.

[…]”

7 Articolul 211 alineatul (1) din acest cod are următorul cuprins:

„O autorizație din partea autorităților vamale se solicită pentru următoarele:

(a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară sau a regimului de destinație finală;

[…]

Condițiile în care este admisă utilizarea unuia sau a mai multe dintre regimurile speciale menționate la primul paragraf sau exploatarea spațiilor de depozitare sunt precizate în autorizație.”

8 Articolul 256 din codul menționat, referitor la domeniul de aplicare al regimului de perfecționare activă, prevede la alineatul (1):

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:

(a) taxelor la import;

(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;

(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.”

9 Articolul 257 alineatul (1) din același cod prevede:

„(1) Autoritățile vamale fixează perioada în care regimul de perfecționare activă trebuie descărcat, conform dispozițiilor articolului 215.

Perioada curge de la data la care mărfurile neunionale sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară realizării operațiunilor de prelucrare și descărcării regimului.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

10 La 23 noiembrie 2017, Combinova a importat mărfuri pe baza unei autorizații acordate de Tullverket (Administrația vamală, Suedia), sub regimul vamal de perfecționare activă prevăzut la articolul 256 din Codul vamal. Mărfurile menționate au fost ulterior reexportate la 11 decembrie 2017.

11 Deși decontul de încheiere trebuia prezentat de Combinova administrației vamale cel târziu la 22 februarie 2018, mai precis în termen de 30 de zile de la expirarea, la 23 ianuarie 2018, a termenului pentru descărcarea regimului, aceasta a primit respectivul decont abia la 6 martie 2018.

12 Întrucât a apreciat că depășirea termenului stabilit pentru depunerea decontului de încheiere a dat naștere unei datorii vamale în temeiul articolului 79 din Codul vamal, Administrația vamală a decis să stabilească în sarcina Combinova taxe vamale în valoare de 121 de coroane suedeze (SEK) (aproximativ 11,50 euro) și taxa pe valoarea adăugată în cuantum de 2 790 SEK (aproximativ 265 de euro).

13 Sesizat fiind de Combinova cu o acțiune împotriva acestei decizii, Förvaltningsrätten i Göteborg (Tribunalul Administrativ din Göteborg, Suedia) a apreciat, prin hotărârea din 22 august 2018, că decizia era întemeiată și că Combinova nu demonstrase existența unor motive care să permită să se considere că datoria vamală era stinsă.

14 Reprezentantul în căile de atac a formulat apel împotriva acestei hotărâri la Kammarrätten i Göteborg (Curtea de Apel Administrativă din Göteborg, Suedia), solicitând ca datoria vamală a Combinova să fie declarată stinsă.

15 Reprezentantul în căile de atac susține în această privință că, potrivit articolului 79 alineatul (2) litera (a) din Codul vamal, această datorie a luat naștere la momentul la care ar fi trebuit să fie depus decontul de încheiere, și anume la 22 februarie 2018. La acea dată însă, mărfurile în discuție în litigiul principal fuseseră deja scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii prin reexportul lor la 11 decembrie

2017. Așadar, nu ar fi existat nicio utilizare a mărfurilor la momentul la care a luat naștere această datorie vamală sau ulterior. Utilizarea lor înainte de nașterea datoriei vamale nu ar avea nicio legătură cu nașterea datoriei și ar fi fost conformă cu perfecționarea autorizată de administrația vamală. În sfârșit, nu ar exista niciun element care să indice că Combinova a încercat să acționeze în mod fraudulos.

16 În aceste împrejurări, potrivit reprezentantului în căile de atac, nu se poate considera că mărfurile în discuție în litigiul principal au fost utilizate într-un mod care împiedica stingerea datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal.

17 La rândul său, Administrația vamală, care și-a prezentat observațiile în cadrul procedurii, deși nu a fost cea care a declarat apelul la instanța de trimitere, nu susține că mărfurile au fost consumate. În opinia sa, problema este mai degrabă să se stabilească dacă au fost „utilizate”, în sensul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal. Or, noțiunea „mărfuri utilizate”, care nu ar fi definită de legislația vamală a Uniunii, ar putea fi înțeleasă în două moduri, și anume fie că mărfurile au fost utilizate potrivit destinației lor, fie că au fost utilizate într-un mod sau altul, ceea ce ar implica faptul că au fost prelucrate. Ideea fundamentală care ar sta la baza regimului de perfecționare activă este că mărfurile trebuie să fie prelucrate într-un mod sau altul. În speță, Combinova ar fi trebuit ca, pe baza autorizației de perfecționare activă, să repare și să calibreze diferite instrumente, operațiuni care ar constitui operațiuni de perfecționare, în sensul articolului 5 punctul 37 din Codul vamal.

18 Administrația vamală adaugă că, astfel cum reiese din articolul 256 alineatul (1) din codul menționat, mărfurile neunionale ar putea fi utilizate în cadrul regimului de perfecționare activă. Ținând seama de această dispoziție, termenii „mărfuri utilizate” ar avea, așadar, sensul că mărfurile trebuie să fie prelucrate într-un mod sau altul.

19 Or, în speță, din moment ce nu s-a susținut că mărfurile în discuție în litigiul principal nu fuseseră prelucrate sub regimul de perfecționare activă, condițiile de stingere a datoriei vamale prevăzute la articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal nu ar fi, așadar, îndeplinite.

20 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la semnificația noțiunii de „mărfuri utilizate” menționate în această din urmă dispoziție. Instanța arată că această noțiune apare în mai multe rânduri în Codul vamal și că articolul 256 din acest cod prevede că regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor neunionale pentru a fi supuse uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse, printre altele, taxelor la import.

21 Astfel, ar trebui, pe de o parte, să se determine semnificația noțiunii de „marfă utilizată”, în sensul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, și, pe de altă parte, la nivel principial, să se stabilească momentul în care este aplicabilă această dispoziție.

22 În aceste condiții, Kammarrätten i Göteborg (Curtea de Apel Administrativă din Göteborg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Având în vedere că o datorie vamală la import sau la export care ia naștere în temeiul articolului 79 [din Codul vamal] trebuie să se stingă, în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) litera (k) [din acest cod], în cazul în care există suficiente dovezi care să demonstreze într-un mod considerat satisfăcător de către autoritățile vamale că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și că au fost scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, noțiunea «utilizate» înseamnă că mărfurile au fost prelucrate sau perfecționate în scopul pentru care unei întreprinderi i s-a acordat autorizația pentru aceste mărfuri sau termenul se referă la o utilizare care depășește prelucrarea sau perfecționarea? Este relevant dacă utilizarea are loc înainte sau după nașterea datoriei vamale?”

Cu privire la întrebarea preliminară

23 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că utilizarea mărfurilor la care se referă această dispoziție vizează numai o utilizare care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale în cadrul regimului de perfecționare activă prevăzut la articolul 256 din acest cod sau dacă include și o utilizare conformă cu aceste operațiuni de prelucrare autorizate.

24 Conform articolului 256 din Codul vamal, regimul vamal de perfecționare activă permite „folosirea” pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse, printre altele, taxelor la import.

25 În speță, din decizia de trimitere reiese că, la 23 noiembrie 2017, Combinova a importat mărfuri sub regimul de perfecționare activă, după ce i s-a eliberat o autorizație în acest sens de Administrația vamală în conformitate cu articolul 211 din Codul vamal, și că aceste mărfuri au fost reexportate la 11 decembrie 2017. Cu toate acestea, întrucât Combinova nu a prezentat decontul de încheiere în termen de 30 de zile de la expirarea, la 23 ianuarie 2018, a termenului pentru descărcarea regimului, stabilit în conformitate cu articolul 257 din codul menționat, a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 79 din același cod.

26 În conformitate cu această din urmă dispoziție, în cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării, printre altele, a unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal.

27 Or, potrivit articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, datoria vamală care ia naștere în temeiul articolului 79 din acest cod se stinge atunci când se dovedește, pe de o parte, că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și, pe de altă parte, că acestea au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, precizându-se totuși că, inclusiv într-o asemenea ipoteză, astfel cum prevede articolul 124 alineatul (6) din codul menționat, „datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.”

28 Deși guvernele estonian și ceh, precum și reprezentantul în căile de atac susțin în esență că utilizarea mărfurilor la care se referă articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal vizează numai utilizarea într-un mod care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale în cadrul regimului de perfecționare activă, Comisia apreciază în schimb, întemeindu-se pe sensul obișnuit al termenului „a utiliza” în limbajul curent, că această utilizare cuprinde și prelucrarea mărfurilor în conformitate cu această autorizație.

29 În această privință trebuie să se constate de la bun început că în Codul vamal nu există o definiție a noțiunii de „mărfuri utilizate”, în sensul acestui cod.

30 Pe de altă parte, o analiză comparativă a diferitor versiuni lingvistice ale Codului vamal permite să se sublinieze că în anumite versiuni lingvistice ale acestuia, precum cele în limbile suedeză, engleză, finlandeză și neerlandeză, același termen este utilizat la articolul 256 alineatul (1) și la articolul 124 alineatul (1) litera (k), în timp ce, în alte versiuni lingvistice ale codului menționat, precum versiunile în limbile franceză, germană și română, în fiecare dintre aceste dispoziții este utilizat un termen distinct. Astfel, în versiunea în limba franceză, articolul 124 alineatul (1) litera (k) recurge la termenul „utilisées”, iar articolul 256 alineatul (1) la termenul „mettre en œuvre”. De asemenea, în versiunea în limba germană sunt utilizați termenii „verwendet” și, respectiv, „unterzogen werden”. În ceea ce privește versiunea în limba română, în aceasta se recurge la termenii „utilizate” și, respectiv, „folosirea”.

31 În acest context, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții de drept al Uniunii nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Astfel, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii. În caz de neconcordanță între diferitele versiuni lingvistice ale unui text din dreptul Uniunii, dispoziția în cauză trebuie să fie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, punctul 48, Hotărârea din 15 octombrie 2015, Grupo Itevelesa și alții, C-168/14, EU:C:2015:685, punctul 42, precum și Hotărârea din 23 ianuarie 2020, Bundesagentur für Arbeit, C-29/19, EU:C:2020:36, punctul 48).

32 În această privință, articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, interpretat în lumina considerentului (38) și coroborat cu articolul 124 alineatul (6) din acest cod, urmărește, astfel cum a subliniat guvernul ceh în observațiile sale scrise, să permită, în lipsa unei tentative de fraudă, stingerea datoriei vamale care ia naștere în temeiul articolului 79 din codul menționat în cazul în care, în pofida nerespectării anumitor condiții sau obligații care decurg din același cod, se face dovada că mărfurile nu au fost utilizate într-un mod care să justifice impunerea taxelor vamale și că au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 5 octombrie 1983, Esercizio Magazzini Generali și Mellina Agosta, 186/82 și 187/82, EU:C:1983:262, punctul 14, precum și Hotărârea din 2 aprilie 2009, Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224, punctul 29).

33 Noțiunea de „mărfuri utilizate”, în sensul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, trebuie, așadar, înțeleasă în sensul că nu vizează orice utilizare, ci numai pe aceea care dă naștere, prin ea însăși, unei datorii vamale.

34 Or, în cadrul regimului de perfecționare activă, mărfurile care fac doar obiectul unor operațiuni de prelucrare autorizate și al unui reexport ulterior în afara teritoriului Uniunii, iar nu al unei introduceri pe piață sau al unei alte utilizări comparabile, nu sunt supuse taxelor la import.

35 În consecință, în ceea ce privește mărfurile plasate sub acest regim, utilizarea mărfurilor la care se referă articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal trebuie în mod necesar înțeleasă în sensul că vizează numai utilizarea care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale.

36 Dacă utilizarea mărfurilor la care se referă această dispoziție ar include și utilizarea conformă cu aceste operațiuni de prelucrare, stingerea datoriei vamale care ia naștere în temeiul articolului 79 din acest cod ar fi exclusă, conform articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, în cadrul regimului de perfecționare activă, ceea ce ar fi contrar finalității acestei din urmă dispoziții.

37 Or, articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal constituie, având în vedere în special trimiterea pe care această dispoziție o efectuează la articolul 79 din acest cod, o dispoziție aplicabilă tuturor regimurilor vamale prevăzute de codul menționat.

38 Desigur, Curtea a considerat, în ceea ce privește regimul de perfecționare activă prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58), care a fost înlocuit de Codul vamal, că, din moment ce acest regim implica un risc evident pentru aplicarea corectă a reglementării vamale a Uniunii și pentru perceperea taxelor aferente acesteia, beneficiarii lui erau obligați să respecte cu strictețe obligațiile care decurgeau din acesta și că, în același mod, trebuia să se procedeze la o interpretare strictă a consecințelor în privința acestora în cazul nerespectării obligațiilor lor. Curtea a dedus din acestea că încălcarea obligației de a prezenta decontul de încheiere în termenul stabilit determină nașterea unei datorii vamale pentru întreaga cantitate de mărfuri de import care trebuie să facă obiectul încheierii, inclusiv cele reexportate în afara teritoriului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 septembrie 2012, Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, punctele 41 și 48).

39 Cu toate acestea, în ceea ce privește cauza principală, trebuie să se constate că se solicită Curții să se pronunțe cu privire la problema posibilei stingeri a unei datorii vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal, iar nu cu privire la problema nașterii sau nu a acestei datorii în cazul prezentării tardive a decontului de încheiere în cadrul regimului de perfecționare activă, în speță nefiind contestat faptul că o astfel de datorie a luat naștere în temeiul articolului 79 din codul menționat.

40 Or, din modul de redactare a articolului 124 alineatul (1) litera (k) reiese că o datorie vamală care ia naștere în temeiul articolului 79 din cod se stinge, cu excepția cazului unei tentative de fraudă, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cea dintâi dintre aceste dispoziții.

41 În speță, datoria vamală care ia naștere în temeiul articolului 79 din Codul vamal ca urmare a prezentării tardive de către Combinova a decontului de încheiere are vocația de a se stinge dacă se dovedește, în special, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 35 din prezenta hotărâre, că mărfurile în discuție în litigiul principal nu au fost utilizate într-un mod care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

42 Pe de altă parte, instanța de trimitere ridică problema dacă împrejurarea că utilizarea mărfurilor în discuție în litigiul principal a avut loc înainte sau după nașterea datoriei vamale prezintă vreo importanță în ceea ce privește interpretarea noțiunii de „mărfuri utilizate”, în sensul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal.

43 În această privință, această din urmă dispoziție nu conține niciun indiciu că momentul în care are loc utilizarea mărfurilor prevăzute de această dispoziție prezintă vreo importanță pentru a stabili dacă mărfurile în cauză au fost utilizate, în sensul dispoziției menționate.

44 Cu toate acestea, trebuie să se constate că, potrivit articolului 79 alineatul (2) litera (a) din Codul vamal, atunci când datoria vamală a luat naștere ca urmare a depunerii tardive a decontului de încheiere și din moment ce mărfurile au fost deja reexportate, nu se poate considera că acestea au fost utilizate, în sensul articolului 124 alineatul (1) litera (k) din codul menționat, pe teritoriul vamal al Uniunii după nașterea datoriei vamale.

45 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că utilizarea mărfurilor la care se referă această dispoziție vizează doar o utilizare care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale în cadrul regimului de perfecționare activă prevăzut la articolul 256 din acest cod, iar nu o utilizare conformă cu aceste operațiuni de prelucrare autorizate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 124 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că utilizarea mărfurilor la care se referă această dispoziție vizează doar o

utilizare care depășește operațiunile de prelucrare autorizate de autoritățile vamale în cadrul regimului de perfecționare activă prevăzut la articolul 256 din acest cod, iar nu o utilizare conformă cu aceste operațiuni de prelucrare autorizate.

Semnături